

1893-01-21

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Mindt

Archive:
Mappe 27 nr- 8a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Minds. 21 Jan 1893.

(Byss)
 Promises (and this stuff is all true)
 is a creature of God, for the Father bestows
 at birth.

En skal - om end selv - dog ogsaa have
 en personlig Hilsen og Lykønskning fra mig
 Bød Agneth og Rens en to Hopper, men når
 jeg betænker at A. allene har føit 5 Børn
 til Verden i de 5-6-7 år & har varet gæft
 i så præsterer jeg Gaver men med
 et Quake, at hun nu måtte hvide lidt på
 sine Lærebøger, som hun har gæst med
 Ane. Ellers er det jo fyldt, og hvi-
 ken prægtig Gave vil ikke Eds Drenge
 med gode Hjælp blive for de to små Løsten,
 i der den som & i tid indpræster dem den
 fornødne Arbeidslyst for Løsten uden
 fordi de er små Piger, thi andre Drenge skal
 ellers nok plette Foragt ind i dem for Løsten
 og jeg betænker, at jeg holder af den gamle
 Dags Arbeidslyst for Rinder, som dog, i den
 Forklemt for den gamle Berget, er
 de bedste.

Ja jeg har forresten en bekendtskabsning
af det Brev, en Formaning, som Ni må

Se at Komme Brevet med som Di brede
Kan men især ved at følge den. Et gælder
Dine Billeder - de to store Figur-billeder.
Jeg har seuen tænkt på, at Di skulde
være på at få dem færdige, og på hvor forkert
det var. For nu Di i første Række skal
vi gøre vore Billeder så gode som muligt,
men i anden Række kommer skam så Men
synes til den fri Udstilling, og det har ingen
af os Lov til at smig, af sig, når de ikke lig-
som i Høden banker på Døren.

Og det best vil selv med vor personlige Forside
for Os og på i Længden det betale sig best
som tjener vor Udstilling til mest Bæde.

Hvadover springte mig hvad jeg havde,
og jeg måtte tilstå, at jeg havde skul
megt, men at jeg heller end gerne vilde
sætte det istand mere, og det er det forkan-
det skæder at - nu den velignede Maler-
stines Skyld (for jeg beder jo om velignende
den, og det gør han og så nok) - men lige
godt er det den Skyld ene og alene,
at jeg ikke har kunnet komme til at
male for i går. Endnu gør Hænderne
kun og arbejder omkring mig. Men
konst gamle Un, der er et Hav af
Lys og en dybt Plads, og jeg nyder det

og agter at frembringe verdensrygtens
Misterværker der.

Hå, hvor Kanover - han fortæller at
ingen af de andre 'haver' heller noget,
han lod sig at vide Besked. Og se det
er jo en gal Historie, og jeg fortæller ikke,
at trods af alle skide han har
den Slags tingene fra de Fortiden drager
som jeg, der trods, efter Håndværkerens
Lignelse, at jeg magelig kunne blive pænt
jorden Måned, og nu bare det vant B.
Jeg vil ikke tale om kvælden de har blod-
siget mine Finanser. Men skid med det,
da det er godt.

Bygge et Hus til en Adskillig, inden vi
lyg at han noget at prætte, ved, det er
et skabningsangst for den Renover,
allerede i Fjerde var den - mellem os
sagt, sløj, den tæller ikke et Skid med
derfor må det der har noget, lægge
Ryg til i år. Kom den to Billeder,
anser jeg ikke blot Adskilligen for
reddet, men jeg anser den for at blive
indmærket. Derfor er min Indtægt
Formaning den, at den gør det for
jo den færdige, så vidt det kan, inden at
det lider derved. - Jeg tror nu kun de

vil vunde, thi der er der jo begge, det
er kun din noget -- ja jeg vil ikke lide
i vilkårlige og omstændlige grundighed, -- som
i din egen Opne lader den mangl. ræsonnering
Hvisk hvor der aldrig altsidigant. Jeg
bad mig gøre det først med lidt -- min
sandhed, om Kamma og Tænkning gælder
det i almindelighed.

Ja min Belysning det er egentlig den,
at jeg synes du ofte ser for præval på
Forholdene, du har ikke nogen anden
Lys til at offer noget for det Kunst-
ner samfund du tilhører. Du er ganske
vist i vor Opne en pensagend Kunstner
men dog ikke helt over de Hensyn især
må tage. Du har en lidt stikket Måde
at være for dig på, når man vil have
dig til at dele Byrden med os andre. Jeg vil
stærke at jeg ikke rigtig kunde lide dig den Dag
da Svendsen og jeg vilde have dig med til Christiania
Udstillingen. Så -- du var nu ikke rask, det
må man huske. Men herre gud -- især
sender jo det bedste vi har i den Hensyn
og når du mangler på en repræsentation
Udstilling, så er du ikke repræsentation
nok, men når du møder med et lille mindre
betydeligt Billed. Jeg belysdes dig ikke, at
du ingen store Arbejder har kunnet

penninge i disse år ved Liden af
 de to store Figurbilleder der mader
 på. Lige synes jeg, der maagles kunis har
 haft Glæmme. Tuisma forbygt, og af
 Resultatet ikke er så meget bedre ^{forholdet til} ~~end~~ ^{ikke}
 er anvendt ^{af} Arbejds på det, men det kan
 nu ikke nytte at tal om, Arbejds mader
 må enhver om, og har sin frihed må man,
 men kan der hidske, at hvis ikke andre har
 taget sig til det, var ikke Tegnningen af
 Paradiset med Røveren Komme på den
 første fri Uds. og ikke Færd med Eva på den
 anden. Jeg synes, det er ikke rart, om
 der nu atter i år kan vil have sig repræsen-
 tation ved nogle små meget Kønne og
 frode men dog ikke uden betydelig ^{og nogen}
 Landskaber. I fri Uds. har vilde vist,
 hvad der der er, om ikke is andre har
 fjeldet der extra sammen blot den for sig;
 Q' den Kom - gør nu saltfærd de
 gammeltstærkt og, Billedet for-
 drag i den Udsigt og se så hvad
 der formår, når Udsigt bliver udslettet, og
 det store.
 I den helle synes jeg, at der mangler det
 skikkelige Følges af Ansvar overfor

og så har den udsigt vand
 begyndt med at indstille på Udsigten
 Helliger.

Udstilling hos de fleste Deltagere. Det er
som om den ene støder på at den anden
skal klan Asterne. Jeg har vistelig
haft Lampen oppe hele Tiden; jeg har
den nogen glimmet mest. i For, men
dog gav mit Håndmøllebillede nogen
Auldsning til Cautel og Fødselse.
Det er ikke af de jeg selv holder mest af,
(jg tror også jg fortrækker Skildet)
- men det faldt kun jg ikke gør det
bedt. Jg gæder den end forresten Specula-
tion at rejse til Kjøbenhavn og at
tage imod Illustrationer, Udsættelse
hvilket Arbejde er skildet ^{rolig} tagning. Jg
kan med de bedste Hensigter om
at male Figurbilleder og brage det
for mine Financer stort Offersiden
Auldsning. Sagen er, at jg er bispak-
Bisk, og jg indrømter mig Bisk, - således
at der er, - men jg har vistelig bestemt
Udstillings Tare for Offe. - Det sagde
mig i For, at man havde haft ord af,
at jg maled Salgsbilleder, solgte jg
Arctien, istalt for at male til Duff.
Jg indrømmer det, jg gæder indrømmer
derover, men jg sælger Gæde til Gæden

Katzen og møtte skaffte Tunge, og
nå vilde bli i alle Tilfælde ikke du
^{eller} ubetydeligt, skønt du kunde være bleven
ganske anderledes.

Jeg endda som så gerne min egen Mængde
er over for du fri, men jeg er også i en
så anderledes åndelig, Gørring i disse År,
og er mistet ved at forløre mig på Gæ-
ver som er forsten for mig, og vandre mig
derunder i den at få Rensetale deraf. I
Tungen kan jo være forsligt til at
præsten betydeligt. Vokst, mindre på
Klokkeslet; men når man kan den,
gør det sig selv som om man kendes
for den første, så kan man et
Ansvar, som man skal betænke
sig på at skyld på sig.

Vi på du fri, lader jo til at kan føle
alle Broer brude af bog os.

Vi møder med, og lammer i den
Udstilling kan vi være skære mange
for det hele. Sker for sig selv i Naturen
en god Bøn til Vorherre og vi Høder
på Vokst!

